

**Bruxelles, 13 mai 2025
(OR. en)**

8710/25

**Dosar interinstituțional:
2023/0158 (CNS)**

**FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76**

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	13 mai 2025
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Proiect de directivă de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA referitoare la persoanele impozabile care facilitează vânzările la distanță de bunuri importate și aplicarea regimului special de TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe și regimul special pentru declararea și plata TVA la import – Abordare generală

Alăturat, se pune la dispoziția delegațiilor textul abordării generale privind proiectul de directivă sus-menționat, asupra căruia a convenit Consiliul în cadrul celei de a 4094-a reuniuni a sale desfășurate la 13 mai 2025.

Proiect de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA referitoare la persoanele impozabile care facilitează vânzările la distanță de bunuri importate și aplicarea regimului special de TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe și regimul special pentru declararea și plata TVA la import

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

¹ JO C, , p. .

² JO C, , p. .

- (1) S-a demonstrat că utilizarea regimului pentru importuri al ghișeului unic (*Import One Stop Shop* – IOSS) facilitează și garantează o mai bună respectare a obligațiilor în materie de TVA în ceea ce privește importurile și, prin urmare, garantează că nu există nicio denaturare a concurenței în detrimentul livrărilor din UE printr-o colectare mai puțin eficace a impozitelor la importul loturilor cu valoare scăzută din țări terțe către consumatori din UE. În contextul creșterii exponențiale a importurilor, este necesar să se stimuleze suplimentar utilizarea regimului pentru IOSS. Prin urmare, pentru a realiza acest obiectiv, comercianții care nu sunt înregistrați în regimul pentru IOSS, dar care efectuează livrări care intră în domeniul de aplicare al IOSS, ar trebui, ca regulă generală, să fie obligați să plătească TVA la import și TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate în statele membre de destinație finală a bunurilor, ceea ce ar necesita înregistrarea în fiecare dintre aceste state membre.
- (2) Pentru a proteja veniturile fiscale ale statelor membre, comercianții care nu sunt stabiliți în Uniune și care nu se prevalează de utilizarea IOSS ar trebui să fie obligați să desemneze un reprezentant fiscal care să își asume toate obligațiile în materie de TVA legate de toate loturile importate eligibile. Cu toate acestea, obligația respectivă nu ar trebui să se aplice în cazul în care comerciantul este stabilit într-o țară inclusă în lista din Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/942 a Comisiei³ cu care Uniunea sau statul membru de import a încheiat un acord privind asistența reciprocă. Pentru a consolida asigurarea respectării, obligația de a recurge la un reprezentant fiscal este, prin urmare, o alternativă adecvată și proporțională pentru furnizorii sau furnizorii presupuși care nu sunt stabiliți în Uniune și care nu utilizează IOSS.

³ Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/942 a Comisiei din 10 iunie 2021 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2006/112/CE a Consiliului în ceea ce privește stabilirea listei țărilor terțe cu care Uniunea a încheiat un acord privind asistența reciprocă având un domeniu de aplicare similar cu cel al Directivei 2010/24/UE a Consiliului și al Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului.

- (3) Prin urmare, condițiile de numire a unui astfel de reprezentant fiscal pentru plata TVA ar trebui să fie aliniate la obligația comercianților stabiliți în afara UE de a desemna un intermediar pentru utilizarea IOSS, astfel încât să se asigure condiții de concurență echitabile pentru colectarea TVA în ceea ce privește vânzările la distanță eligibile de bunuri importate. În consecință, anumiți furnizori sau furnizori presupuși stabiliți în afara UE ar fi obligați să aibă, în fiecare stat membru în care au loc astfel de livrări, un reprezentant fiscal atât pentru importul, cât și pentru vânzările la distanță de bunuri importate. Cu toate acestea, întrucât statul membru de import și cel al vânzărilor la distanță de bunuri importate vor fi unul și același stat membru atunci când nu se utilizează IOSS, s-ar putea să nu fie necesar să se numească doi reprezentanți fiscali diferiți în statul membru respectiv.
- (4) În cazul în care nu se utilizează IOSS, TVA la import pentru loturile eligibile este colectată direct de către statul membru de destinație finală a bunurilor, care este statul membru în care are loc importul. În schimb, în cazurile în care se utilizează IOSS, importul este scutit de TVA la import, iar TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate este colectată de furnizor și plătită statului său membru de identificare, care transmite TVA statelor membre de consum relevante. Ar trebui, prin urmare, să se țină seama de această situație atunci când se stabilesc condițiile de numire a unui reprezentant fiscal pentru cazurile în care IOSS nu este utilizat. Atunci când stabilesc condițiile de numire a unui intermediar pentru cazurile în care IOSS este utilizat, statele membre sunt autorizate să solicite garanții care să fie adecvate și proporționale cu riscurile asociate subiecților și tranzacțiilor intermediate.

- (5) Reprezentanții vamali indirecti au un rol considerabil în procedurile aferente importului de loturi. Deși sarcina lor include în primul rând normele vamale, aceștia pot juca un rol activ în asigurarea colectării TVA la import. În prezent, acest lucru este posibil în cazul în care reprezentantul vamal indirect este desemnat ca persoana obligată la plata TVA la import. Cu toate acestea, în conformitate cu abordarea vizând stimularea utilizării IOSS, reprezentantul vamal indirect ar putea fi considerat obligat la plata TVA la import în cazul în care acționează în calitate de reprezentant fiscal al persoanei obligate la plata TVA la import. Întrucât reprezentantul vamal indirect are opțiunea, dar nu obligația de a acționa în calitate de reprezentant fiscal, este oportun să se permită statelor membre să angajeze răspunderea în solidar pentru TVA la import a reprezentanților vamali indirecti care nu acționează în calitate de reprezentanți fiscali, pentru a garanta plata TVA la import. În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a angaja răspunderea în solidar pentru TVA la import a altor persoane, de exemplu persoanele obligate la plata datoriei vamale în caz de nereguli vamale.

- (6) În cadrul abordării vizând stimularea utilizării IOSS, furnizorul sau furnizorul presupus este obligat în mod sistematic la plata TVA la import. În consecință, atunci când furnizorul, furnizorul presupus și, după caz, reprezentantul fiscal desemnat de aceștia sau persoana care poate fi considerată răspunzătoare în solidar pentru TVA la import nu își respectă obligația, bunurile nu vor fi puse în liberă circulație. Pentru a evita suportarea de către clienți a consecințelor negative ale nerespectării normelor de către persoanele obligate la plata TVA la import, statele membre au posibilitatea de a permite clienților – cu acordul acestora – să plătească TVA la import datorată de furnizor sau de furnizorul presupus în cazul în care acesta nu își îndeplinește obligațiile de înregistrare și de plată și în cazul în care furnizorul sau furnizorul presupus nu este cunoscut de persoana care depune declarația vamală la momentul importului. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată stabili condițiile și procedurile adecvate pentru aplicarea acestei posibilități, astfel încât să se evite ca plata TVA la import de către client să slăbească eficacitatea măsurii care urmărește să stimuleze utilizarea IOSS. Această plată nu ar trebui să aducă atingere posibilității clientului de a recupera TVA la import de la furnizor sau de la furnizorul presupus în temeiul dreptului civil relevant. Întrucât această posibilitate are drept scop depășirea dificultăților care decurg din tranziția de la răspunderea clientului la răspunderea furnizorului cu privire la loturile importate, Comisia ar trebui să evalueze dacă se justifică menținerea normelor respective după finalizarea reformei vamale.
- (7) Regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 7 prevede că persoana obligată la plata TVA la import aferentă vânzărilor la distanță eligibile de bunuri importate este clientul. Acest lucru contravine obiectivului de a transfera obligația de la client la furnizor sau la furnizorul presupus și de a-i obliga în mod sistematic la plata TVA la import pentru bunurile respective. Chiar și în cazurile în care clientul plătește TVA la import, furnizorul sau furnizorul presupus rămâne, în principiu, supus acestei obligații. Prin urmare, ar trebui ca regimul special să nu se mai aplice și să fie eliminat.

- (8) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁴, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (9) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume acela de a promova conceptul de înregistrare unică în scopuri de TVA în Uniune, poate fi realizat doar la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (10) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

⁴ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 iulie 2028

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 201 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 201

La import, TVA este datorată de orice persoane desemnate sau recunoscute ca persoane obligate la plata taxei de către statul membru de import.

Prin derogare de la primul paragraf, furnizorul sau, după caz, furnizorul presupus, în conformitate cu articolul 14a alineatul (1), care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe care ar fi eligibile pentru regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 este persoana obligată la plata TVA la import.

În cazul în care furnizorul sau furnizorul presupus menționat la al doilea paragraf nu este stabilit în Comunitate, ci într-o țară terță cu care nici Uniunea, nici statul membru de import nu a încheiat un acord privind asistența reciprocă având un domeniu de aplicare similar cu cel al Directivei 2010/24/UE a Consiliului și al Regulamentului (UE) nr. 904/2010, persoana respectivă desemnează un reprezentant fiscal în statul membru de import ca persoana obligată la plata TVA la import.

În cazul în care importul de bunuri este scutit în conformitate cu articolul 143 alineatul (1) litera (ca), al treilea paragraf nu se aplică.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 201a

Fără a aduce atingere articolului 201 al doilea și al treilea paragraf și în cazul în care persoanele obligate la plata TVA la import nu [...] îndeplinesc obligațiile fiscale care le revin în temeiul paragrafelor respective, statele membre pot permite clientului, în conformitate cu eventualele condiții și proceduri pe care le stabilesc, să plătească TVA la import datorată de persoanele respective.”

3. La articolul 204 alineatul (1), al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

„De asemenea, în cazul în care o operațiune taxabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată și în cazul în care nu există [...], cu țara în care este stabilită sau își are sediul persoana impozabilă, niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului și de Regulamentul (UE) nr. 904/2010, statele membre pot adopta măsuri în temeiul cărora persoana obligată la plata TVA este un reprezentant fiscal numit de persoana impozabilă nestabilită în statul membru respectiv.”

4. La articolul 204 alineatul (1), după al treilea paragraf se introduce următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul și al doilea paragraf, în cazul în care o persoană impozabilă trebuie să desemneze un reprezentant fiscal în conformitate cu articolul 201 al treilea paragraf, persoana respectivă desemnează un reprezentant fiscal ca persoana obligată la plata TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe care ar fi eligibile pentru regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4.”

5. La articolul 205, după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„În plus, în situația menționată la articolul 201 al doilea și al treilea paragraf, statele membre pot prevedea ca o altă persoană decât clientul și persoana obligată la plata TVA să fie răspunzătoare în solidar pentru plata TVA la import.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 205a

Până cel târziu la [31 martie 2032], Comisia prezintă Consiliului, pe baza informațiilor furnizate de statele membre, un raport de evaluare privind funcționarea dispozițiilor incluse la articolul 201 al doilea, al treilea și al patrulea paragraf, la articolul 201a, la articolul 204 alineatul (1) al patrulea paragraf și la articolul 205 al doilea paragraf, inclusiv impactul acestora asupra funcționării pieței interne, evaluează necesitatea menținerii articolului 201a și a articolului 205 al doilea paragraf și prezintă o propunere legislativă adecvată, dacă aceasta este considerată necesară.”

7. La titlul XII, se elimină capitolul 7.

Articolul 2

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă și publică, până la 30 iunie 2028 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 iulie 2028.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele
